YIL: 2 — SAYI: 84
24 Şubat 1950 Cuma
İdarehane: Ankara cad. No. 33 İstanbul
Telefon : 25088

Hürbilek

İSTANBUL İŞÇİ SENDİKALARI BİRLİĞİNİN ORGANIDIR

SAYISI 5 KURUŞ

Basınımızda falsolu bir ses

İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin kongresini mizah maskesi altında kötülemek istiyen haftalık bir gazetenin neşriyatı tiksinti uyandırdı

İşçiler kendilerine kimin dostluk, kimin düşmanlık yaptığını çok iyi biliyorlar

İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin 5 Şubat 950 salı günü Eminönü Halkevinde yapılan yıllık Genel Kurul toplantısı umumî efkârda geniş alâka topladı. Kongrenin ertesi günü gazeteler kongreden uzun uzun bahsettiler. Bu kongrede işçilerin dertleri, onların dâvaları bahis mevzuu edildi. Siyasî parti mümessillerinden bazıları hem kongre, hem de işçi dâvası hakkında partilerinin görüşlerini belirttiler. Çalışma Bakanı aynı mevzuda yapılan ve yapılacak işler hakkında izahat verdi.

Netice olarak diyebiliriz ki İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin kongresi tam mânasiyle muvaffak oldu ve toplantıdan işçiler için faydalı neticeler, kararlar elde edildi.

Bütün bunlara rağmen her nasılsa Türk basını arasına karışmış bulunan neye ve kime hizmet ettiği bilinen bir gazete parçası Türk işçisinin olgunluğu ve ciddiyetiyle mütenasip olan bu kongreyi kötülemek yolunu tuttu. Hüviyeti herkesçe malûm bulunan bu paçavranın isminden bahsetmiyorsak, bunun tek sebebi kendisinin reklâmını yapmaktan çekindiğimiz içindir.

Bu zavallılara göre Eminönü Halkevinde İşçi Sendikaları Birliği kongresi adıyla bir oyun oynanmış, Birlik ve Birliğe bağlı sendikalar Sirer sendikaları imiş...

Bir vakit bilmem hangi siyasî teşekküle maledilen sendikalar, — bu isnat tutmadığı için olacak — şimdi de bir şahsa maledilmek isteniyor. On parmağında on kara, önüne gelene sürmek istiyen ahlâksızlardan, bundan daha başkasını beklemek gülünç olurdu...

İncir çekirdeğini doldurmıyacak kadar zayıf ve mesnet-

(Devamı 3 üncü sa: de)

Amerikada işçi ikazları

İşçiden fikir alma esasını kabul eden müesseseler işlerinin inkişaf ettiğini söylüyorlar

Millî İkazlar Sistemleri Birliğinin, son zamanlarda yaptığı bir murakabe, Amerikan işçilerinin çalıştıkları fabrikanın faaliyetini arttırmak gayesile patronlara yeni fikirler verdiklerini belirtmiştir. Yapılan tetkikat neticesinde 312 bellibaşlı kumpanyada çalışan 2,700,000 işçinin patronlarına 520,452 ikazda bulunduğu anlaşılmıştır. İkaz Sistemleri Birliği, 1948 yılı ikazlarının 1946 da yapılanlara nazaran her 1,000 işçi üzerinden yüzde 40 nisbetinde bir fazlalık teşkil ettiğini belirtmiştir.

1948 yılında ileri sürülen ikazların 134,000 den fazlası yerine getirilmiştir. İkazlara hasredilen mükâfatlar 2,337,337 doları bulmuştur. Diğer taraftan 226 kumpanyanın ödemiş olduğu mükâfat yekûnu «gayrı mahdut» olarak belirtilmiştir. Bu kumpanyalardan ikisi işçilerin ileri sürdükleri ikazlara 10,000 doları aşacak miktarda para ödediklerini açığa vurmuşlardır.

Murakabeye tâbi tutulan iş yerleri arasında hastahaneler, bankalar, gazeteler, muazzam mağazalar, ilânat şubeleri, hükûmet büroları, oteller, sigorta kumpanyaları ve fabrikalar vardır. İşçiden fikir alma esasını kabul eden müesseselerin ekserisi, işçilerin ikaz programlarını inkişaf etmiş endüstri münasebetlerine yol açtığını bildirmişlerdir.

Millî İkaz Sistemleri Birliğinin direktörünün söylediğine göre, bir ikaz sisteminin doğrudan doğruya bir işçi ile fabrikanın en yüksek mevkiini işgal eden direktör arasında bir irtibat husule getirmektedir.

Grev mevzuunda

A. Topçunun cevabı

Bay İsmail Teber

Hürbilek gazetesinin 27 Ocak 1950 tarihli sayısında çıkan ikinci cevabınızı da okudum. Yazılarımın sizi müdafaa ettiğiniz fikirlerin doğruluğu hakkında şüpheye sevketmiş olduklarını görmekle memnun oldum. Bu memnunluk, şayet işçi dâvasını ilgilendiren meseleler üzerinde durmakta ve düşünmekte devam edecek olursanız bir gün türlü tesirler altında belki de masum bir hisle müdafaasına yeltendiğiniz fikirlerin sakatlığını geç te olsa, idrâk ederek bu idrâk'in sizde yaratacağı sağduyunun, sizi işçi sınıfının öz menfaatı istikametinde düşünmeğe sevkedeceğine dair bende bir ümit te yarattı. Yazınızda sitemli bir eda ile, bu son cevabım olacaktır; diyorsunuz. Bununla bana münakaşayı artık burada keselim demek istiyorsunuz. Münakaşa ettiğimiz konu yalnız ikimizin şahsını ilgilendiren bir mesele üzerinde ceryan etmiş olsaydı. Sizin bu hususta gösterdiğiniz arzuya hürmet edersusardım. Fakat ele aldığımız konu (Grev hakkı) her bakımdan bizim çevremizi çok aşıyor, geniş bir daire halinde memleketi kuşatıyor. Bütün Türk işçisini ilgilendiriyor. Yoksa mes'eleyi kendi bencil menfaatlerimizin tesirleri altında mütalâa edersek şu ölümlü dünyada böyle zahmetlere

(Devamı 3 üncü sa: de)

İŞ ve İŞÇİ BULMA KURUMU

Kurumun kuruluş ve görevleri hakkındaki kanun tâdil edildi

Ankara (Hürbilek) — İş ve İşçi Bulma Kurumu kuruluş ve görevleri hakkındaki 4837 sayılı kanunun bazı maddelerinin tâdili hakkındaki tasarı Büyük Millet Meclisinde kabul edilmiştir.

Tâdil edilen 6, 9, 10, 13 ve 16 ncı maddelerdir. Bu tadilâtla Kurum memurlarının vaziyetleri düzeltilmekte ve bu memurların 3659 sayılı kanun hükümlerine dahil olmaları sağlanmaktadır.

Aynı tadilâtla kurumun gelirleri müstakar esaslara bağlanmaktadır. Bu esaslara göre kurum, Çalışma Bakanlığı bütçesine konulan ödeneklerden başka Belediyelerden de bütçelerinin müsaadesine göre yardım veya bir nisbetinde bir yardım alacaktır.

İşsizlik sigortası

Milletler arası çalışma konferansında kabul edilen sözleşmenin tasdikine dair kanun teklifi çalışma komisyonundan geçti

Ankara (Hürbilek) — Büyük Millet Meclisi Çalışma Komisyonu, Milletlerarası Çalışma Konferansının Washington toplantısında kabul edilen (işsizlik hakkındaki 2 numaralı sözleşme) nin tasdikine dair kanun tasarısını müzakere ve kabul etmiştir.

Türkiyenin de üyesi bulunduğu Milletlerarası Çalışma Teşkilâtının birinci toplantısında kabul edilen bu anlaşmanın gayesi, her memlekette işsizlikle mücadeleyi kolaylaştırmaktır. Bunun için her memleket işsizlerin durumları ve sayılarını bildirir istatistikler hazırlıyacak ve mukayese edilebilmesi için de bu istatistiklerin birer suretini Milletlerarası Çalışma Bürosuna gönderecektir.

Aynı sözleşmenin üçüncü maddesine göre sözleşmeyi kabul eden memleketler bir İşsizlik sigortası kuracaklardır.

Hükûmetimiz de Türk işçisi için hakikaten çok önemli olan bu kanunu hazırlamayı taahhüt etmiş bulunmaktadır. Bu husustaki hazırlıklara başlanmak üzeredir.

Diğer taraftan bu sözleşmeye katılmamızın kanuniyet kesbetmesinden sonra İş ve İşçi Bulma Kurumu faaliyetlerine daha rasyonel ve verimli bir istikamet vermek zorunda kalacaktır.

İzmir mensucat işçilerinin toplantısı

Kongre çok hararetli oldu. B. M. Meclisine bir telgraf çekildi

İzmir (Hürbilek) — İzmir Pamuklu Mensucat İşçileri Sendikasının yıllık Genel Kurul toplantısı kalabalık bir işçi kitlesinin iştirakiyle yapılmıştır. Kongre başkanlığına Şükrü Gürmeriçler, ikinci başkanlığa İbrahim Aker, kâtipliklere de Cemal Kocaay ve İlyas Seringel seçildikten sonra eski Yönetim Kurulu Başkanı Ekrem Özkılınç bir yıllık faaliyet raporunu okumuştur. Muhasebe, faaliyet raporları hakkındaki tenkidlere Ekrem Özkılınç cevaplar vermiştir. Dileklere geçilmiş ve bu arada ücretli hafta tatili kanununun bir an evvel çıkarılması için Büyük Millet Meclisine bir telgraf çekilmesine karar verilmiştir.

Yönetim Kurulu seçimine geçilmiş ve yeni faaliyet yılı için Yönetim Kuruluna Ekrem Özkılınç, Kemal Meriç, Hasan Hepdinç, Celâl Barlak, İlyas Seringel, Hüseyin Dümbelekçi, Osman Orak, Hüseyin Tosun, Asım Çelikkal seçilmişlerdir.

Kemal Tüfekçi ile İbrahim Hepkasarda mürâkıplıklara seçilmişlerdir.

İHTİYARLIK SİGORTASI VE TÜTÜN İŞÇİLERİ

İzmir (Hürbilek) — İhtiyarlık Sigortası Kanununun bazı iş kollarına şümûlü olup olmıyacağı meselesi ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu arada Tütün iş yerlerinde çalışan İşçilerin İhtiyarlık Sigortası Kanununa tâbi olup olmıyacakları tesbit edilememiştir.

Bu mesele ile ilgili olarak İşçi Sigortaları Kurumu Genel Müdür yardımcısı Şükrü Soykan'ın Başkanlığında bir heyet şehrimize gelerek tütün işçi ve işverenleriyle temaslar yapmışlardır.

Ticaret ve sanayi odasında Tütün İşçileri Sendikası mensuplarıyla yapılan görüşme çok hararetli olmuştur. İşçiler senede 200 gün çalışmadıklarını ileri sürerek İhtiyarlık Sigortasının kendileri için ihtiyarî olmasını, istiyen işçinin kazançlarından yüzde 4 aidat ödiyerek İhtiyarlık sigortasına dahil olmalarını teklif etmişlerdir.

Heyet bir defa da tütün işverenleriyle görüşecektir.

Sendikalar Birliği yeni yönetim kurulu

5. Şubat. 950 Salı günü Eminönü Halkevinde yapılan İstanbul İşçi Sendikaları Birliği kongresinde yeni Yönetim Kuruluna seçilen üyeler aşağıdaki şekilde İş bölümü yapmışlardır:

Başkan Zühtü Tetey, Başkan vekili Ahmet Topçu, Başkan vekili Süreyya Birol, Sözcü İsmail İnan, Veznedar Vahit Ceyişakar, üyeler Seyfettin Demirsoy, Vahdettin Durmaz, Yaşar İyidoğan, Nizamettin Babaoğlu, Naci Bilgin, Ziya Üçer, Mehmet Tekir, Vefa Esen, Osman Yatış, Ömer Sezer.

Kooperatifçilik(1)

Yazan: Niyazi Can

Bazı fabrikalarda (Ekonoma) ismi altında yaşıyan ticarethanelere neden (sahte ekonoma) diyorum? İlk önce, kanun nazarında (Ekonoma) nedir anlatayım.

2008 sayılı İşkanunu-madde 27 — diyor ki: İşçilere veya bunların ailelerine, yiyecek içecek, giyecek ve yakacak gibi zarurî ihtiyaçlara ait maddeleri satmak üzere, doğrudan doğruya veya dolayısiyle her ne şekilde olursa olsun, (Ekonoma) lar açılması, aşağıdaki şartlar dahilinde, İktisat Vekâletinin izinine bağlıdır :

1) Yukarıda yazılı zarurî ihtiyaç maddelerinin işçiler tarafından kendi başlarına tedarik edilmesi müşkül olursa:

2) Ekonoma açılmasının işçiler için daha faydalı olacağı anlaşılırsa.

Halbuki, misâl olarak, Yunus Çimento Fabrikasının, sözüm yabana (Ekonoması), içecek, giyecek ve bilhassa yakacak gibi, işçilere veya bunların ailelerine zarurî ihtiyaçlara ait maddeleri, Kanun emrettiği halde neden satmıyor? Neden bu ekonoma müsveddesinde - tuz ve kibrit dahil-mutfakta ve yemekte kullanılacak 24 kalem eşya ile 5 kalem sigara, topyekûn 29 kalemden başka bir şey satılmıyor? Satılan malların listesi şudur;

1) Pirinç, pilavlık - 2) Pirinç, mısır - 3) Zeytinyağı ekstre ekstra (acaba halis zeytinyağı ve asidite, yüzde ne kadar?) - 4) Bulgur - 5) (sözüm ona) Urfa yağı - 6) Turyağı - 7) Şeker - 8 beyaz sabun - 9) Yeşil sabun 10) Fasulye çalı - 11) Börülce - 12) Nohut - 13) Yeşil mercimek - 14) Kaşer peyniri - 15) Helva 16) makarna - 17) Şehriye - 18 Un baklavalık ekstra ekstra (o da şüphelidir) - 19) Çay - 20) Kuru üzüm lüks no 10 (hem lüks, hem de No. 10) - 21) Zeytin - 22) sirke (hangi kalite) - 23) Tuz - 24 yenice sigarası - 25 Büyükkulüp sigarası - 26) birinci sigara - 27) Tütün - 28) Köylü sigarası - 29) kibrit.

Bir türlü ilâve edilemiyen bir otuzuncu cinsi en nihayet nasıl ilâve ettiler, sonra anlatacağım. Fiat ve kalite mürakabesi bana düşmez, hükûmetin yetkili kimseleri vazifeleri icabı gelsinler, baksınlar, muhakkak ki çok faydalı ve meraklı şeyler öğrenecekler. (Resmî Ekonoma) sıfatının yüklettiği vazife ve mesuliyetleri bilen kim? Bilhassa - zeytinyağı ekstra ekstra - Urfa yağı - un baklavalık ekstra ekstra - diye, göz kırpmadan, işçilere yedirmeden evvel ne gibi kontroller yapılmaktadır ve sorumlu şahısları kimlerden müteşekkildir?

Bilhassa dikkatı celbeden bir şey varsa, o da satılan maddelerin hepsinin bozulmayan ve fire vermiyen cinsten, yani hep satıcının menfaatı düşünülerek, bakkal zihniyetile seçilmiş olması ve bu suretle bir ailenin ra alınmamış bulunması keyfiyeti dir.

Hani...... patates, soğan, kabak, beyaz peynir, salam, sucuk, taze tereyağı, yumurta, limon, ucuz çorbalık pirinç, dolmalık fıstık üzüm, envaî baharat, mandarine elma, kestane, kavrulmuş fındık, iç ceviz, kuru kayısı, pestıl, tahan, pekmez, şam fıstık, Amerikan fıstık, leblebi, çekilmiş kahve.

Hani...... taze bisküit, bayramlarda hususî şeker, her türlü şekerler karamelalar çikolatalar. Öğrencilerimize, ucuzluğu ile İstanbul piyasasını şaşırtabilecek her türlü okul malzemesi. İlk sınıf yavrularımıza 4 kuruşluk defter, 25 kuruşluk okul takımları (2 defter,1 cetvel, 1 kalem, 1 silgi). Miniminilerimize sıhhî hububat unları ve mamaları, pamuk, podra, tuvalet sabunu ve sulandırılmamış sıhhî kolonya. Herkes için diş fırçası ve macun, traş fırçası ve sabunu, cilet, tarak. ayna, iğneden ipliğe varıncıya kadar. Bütün bunlar piyasada serbest: Niçin bu (Ekonoma) bu maddelerin peşine düşmüyor da - leşe konan kargalar gibi - ve kooperatifimizi baltalamak maksadiyle, günlerden beri yalnız kooperatifler tarafından satılan Ofis yağın ele geçirmek için erzak dağıtımı geri bırakıyor, hazırlıksız işçiler müşkül vaziyete sokuyor. Üç gün üstüste mutemedini İstanbula gönderiyor, telefonlar açıyor, hummalı bir faaliyet gösteriyor. İşçilere zarurî ihtiyaçlara ait ve işçiler tarafından kendi başlarına tedarik edilmesi müşkül maddelerin çoğunu satamadığı halde neden bu işin üzerine bu kadar düşüyor?

Ayda iki defa, faydalı 24 kalem eşya dağıtan ve kendisine (Ekonoma) süsünü veren teşkilât aldanıyor mu? Yoksa hükûmeti ve bizleri aldatıyor mu? Bu efendiler bir (Ekonoma) nın hergün açık olup işçilerin ve bunların ailelerinin her ihtiyacını temin etmekle mükellef olduğunu bilmiyorlar mı? Yoksa bilmemezliğe mi geliyorlar? Fabrika iş görenleri tarafından kurulmuş olan şu çok faydalı kooperatifi yere sermenin baş vazifeleri olduğuna samimî olarak inanıyorlar mı? Kooperatifimizin ilk nazım satışının tesiri ile brkaç gün zarfında yeşil sabunun fiatını 138 kuruştan, 118 kuruşa indirmeğe mecbur kalan, yeni doğan kooperatifimizin merkezi olan Yunusta bu müesseseyi barındırmıyarak, Kartala iltica etmeğe mecbur eden, kooperati fkurucularını faaliyetten men'ettiren, işçiler kooperatifinin uzattığı eli ve teklif ettiği işbirliğini reddeden ve bizleri insan yerine koymıyarak mektuplarımıza cevap bile vermiyen, vaktinde ne şekilde faaliyete başladığını Ulu Tanrı bildiği, kanuna zerre kadar uygun olmıyan bu (Ekonoma) karikatürünün mel'un faaliyetine, işçilerin selâmeti için, hükûmet tarafından derakap son verilme

A. Topçu'nun cevabı

(Baş tarafı 1 inci sa: de)

girişmeğe lüzum görmeden, diğer işçi arkadaşlarımıza nazaran aldığımız kabarık yevmiye ile kıt kanaat geçinir. İşçisine de, iş verene de, kendi aralarında istifil olsunlar der geçerdik. Fakat elden ne gelir ki, ikimiz de fildişi bir kulede yaşamıyoruz! Dünyamızda olmakta olan ekonomik ve sosyal hâdiseelrin tesiri altındayız. Bunlar, işçi menfaatını ilgilendiren meseleleri birlikte düşünmeğe bunlar hakkında hiç bir tesire kapılmadan kendimizin bir karara varmasına bizi zorluyor. Bunun için sendikalarımızı kuruyor, teşkilâtlanıyor, birlik oluyoruz. Bu suretle demokrasiden hürriyetlerimizi almağa çalışıyoruz. Bu hürriyetlerden en mühimi hiç şüphesiz ki teşkilâtlanma hürriyetidir. Fakat bu hürriyetle birlikte grev hakkını işçi sınıfına tanımayan memleketlerde, işçi sınıfı için demokrasi bahis konusu olamaz. Böyle memleketlerde işçi sınıfının hür ve serbest oluşu elleri ayakları bağlı ve fakat her şeyi yapmağa izinli bir adamın hür ve serbest oluşuna benzer. Halbuki demokrasi sınıfların kanun karşısında eşit haklara sahip olarak haklarını savunabilmeleri hürlüğüdür. İşçi sınıfı için bu hürriyetlerin müeyyidesi de grev hakkıdır ki, bütün medenî ve hür memleketler dünyasınca bu hak işçi sınıfına tanınmıştır.

Şimdi grev nedir? Grev hakkı niçin demokrasi idaresinin en tabiî icaplarından birisidir? Bunları inceleyelim. Bir işçinin yaşaması ve hayatını devam ettirmesi için biricik dayanağı iş gücüdür. İşçi, iş verene giderek bu iş gücünü satar. İş veren ise işçiye nazaran hâkim durumu dolayısile değerinden çok ucuza satın alır. Bu suretle iş verenler işçileri istismara başlarlar. Fakat iş verenler bu kadar bir istismarla yetsinmezler, İşçilerin gündeliklerini azaltmak, çalışma saatlerini uzaltmak, çalışma şekillerini değiştirmek gibi türlü çarelere baş vurarak istismarlarını şiddetlendirirler. Bu durum işçilerin yaşayışlarında tahammül edilemez bir işsizlik ve sefalet doğurur. Bu ise onlardan bir şuur (menfî şuur) ve mukavemet hissi yaratır. Ve onları bu istismarın şiddetini azaltmak yolunda bazı hareketlere girişmeğe ve onlardan bazı taleplerde bulunmağa zorlarlar. Demokrasi memleketlerinde patronun böyle uluorta şiddet istismarına karşı koymaları için işçilere birlikte işlerini terketmek mânasına gelen grev hakkı tanınmıştır. Bu suretle işçiler iş verenlerin kendilerini tâbi tuttukları şerait altında çalışıp çalışmamakta demokrasinin serbestliklerini ve hürriyetlerini kullanmaktadırlar. Çünkü demokrasi idareleri hürriyetçi bir düzen üzerine kurulmuştur. Bu cemiyetlerde fertler kendi hayat ve saadetlerini diledikleri şekilde diledikleri yollarından aramakla serbesttirler.

Bu hürriyet ve serbestliğin na tecavüz etmemek, başkalarına zarar vermemektir. Bu hududu tâyin edense; Kanundur. Bu vaziyet karşısında demokrasi idarelerinde işçiler de sahip oldukları biricik sermayeleri olan iş güçlerini satıp satmakta kanunen serbest bulunurlar. Ve onları istedikleri şerait içerisinde patrona satarlar. Totaliter idarelerde ise iş verenler merhametlidirler. İşçinin hakkını yemezler, şayet işçi bir haksızlık karşısında kalırsa tahkim yolu ile (devletin aracılığı ile) bu haksızlığı giderilmesine çalışırlar. Bazı işçilere de iş verenlei tarafından menfaatler gösterilerek sahte bir takım sendikalar kurdurulur. Kendi menfaatlarını şiar edinmemiş birtakım işçiler de, bunların arkasından sürüklenerek bu sendikalara girerler ve iş veren tesiri altında işçi sınıfını hakları aleyhine hareketlere girişirler, diğer bir takım işçiler ise böyle haysiyetsiz hareketlerden kaçınarak işçi sınıfını menfaatları istikametinde hareket ederek kanun dairesinde hakikî sendikalarını kurarlar ve demokrasinin hürriyetlerinden feragat göstermeden kanunî yollardan mücadele ederler. İşte bütün meselenin esası bundan ibarettir. Fakat sana haber vereyim ki, hiç bir mücadele sahtenin zaferi ile bitmemiştir.

Birteşik Amerikada iş ihtilâflarının tanzimi "Taft-Hartley kanunu,,

Yazan: NE —KO

23 Haziran 1947 de kongrenin 80 inci toplantısının ilk oturumunda kabul edilen ve umumiyetle Taft - Hartley kanunu ismi ile anılan kanun, iş münasebetleri sahasında federal hükümet siyasetinde kongrenin yeni hattı hareketini son derece vâzıh bir şekilde ifade etmektedir. Otuz federe devlet, sendika faaliyetini tahdit veya tanzim eden 60 kanun yürürlüğe koymuşlardır. Bu kanunlar, kapalı atölye-closed sohp-,grev ve grev esnasında kullanılan bazı hareketler, talî boykotaj, âmme hizmetleri ve devlet daireleri müstahdemlerinin grev yapmalarını tanzim etmekte ihtilâf halinde aracılık ve tahkim müesseselerini tanzim etmektedir. Bu meyanda 16 devlette kollektif mukavelelere kapalı atölye şartının ithalini meneden «Çalışma hürriyetini müdafaa kanunları» denilen kanunlar mer'iyete konmuştur. Umumiyetle bu kanunlar, çalışma hakkının bir sendika teşkilâtına dahil olmak veya olmamak şartını koymakla tahdidata tâbi tutulamıyacağı hükmünü koymaktadır.

Grev hakkına konan tahditler: Greve ve grev zamanında baş vurulan hareketleri tahdit eden kanunlar 12 devlette kabul edilmiştir. Bu kanunlara göre, işçilerin çoğunluğu tarafından yazılı rey vermek suretile kabul edilmeyen grevler gayrı meşrudur. Grevcilerin toplanmaları da ancak bu şekilde meşru olan bir grevin neticesi olmak lâzımdır. Bundan başka, hususî ikametgâhlar önünde birikmek veya bu usule kütle halinde baş vurmak, cebir, tazyik ve korkutma suretile muayyen bir yere gitmek isteyenlere, umumî yol ve kaldırımlardan gitmek isteyenlere mâni olmak yasaktır. Pensilvania kanunu, ait olmadığı bir müessese önünde grevcilerin toplanmalarını da gayrı hukukî addetmektedir. 10 devlet, âmme hizmetleri ifa eden mü-
vetle baskın verecek»
esseselerle personeli arasında- kanunlar neşretmişlerdir. Teksas kanunu, âmme müesseselerinde grevi ve sabotajı yasak etmektedir. Umumiyetl ebu kanunlar, ihtilâfların dostane halli için hususî usul ve yollar ihdas etmiştir. İş şartlarında taraflardan birinin yapacağı her hangi bir değişiklik diğer tarafın tasdikine bağlı olduktan başka tahkim makamlarına veya valiye de haber verilmek iktiza eder. Riayetsizlik halinde ağır müeyyideler konmuştur. 7 federe devlette, nihaî olarak mecburî tahkim ihdas edilmiştir. Missouri, Massachuset, New-Jersey ve Virginia'da ihtilâfın dostane halledilmesi mümkün olmadığı takdirde valinin işletmeleri müsadere ile idaresini deruhte edebileceğine dair hükümler vardır. Nebraska'da her zaman grev ve lock-out menedilmiştir. Devletin işletmeleri müsadere ettiği andan itibaren bu işletmelerde de grev yasaktır. Bu kanunların ekserisi, aracılık veya tahkim devam ettiği müddetçe grev hakkına muvakkat tahditler derpiş etmektedir. Muhtelif devletlerde, devlet daireleri memurlarının grev yapmalarını men eden kanunlar çıkarılmıştır.

California devletinde kanun, sendikalar arasındaki selâhiyet ihtilâflarını, âmme menfaatına mugayir olduğu düşüncesile gayrı kanunî addetmiştir.. Bu ihtilâflar yüzünden çıkarılacak grevlerle gayrı kanunî olup yasak edilmiştir.

Bütün bunlar da gösteriyor ki, çalışma hürriyeti prensibinin son kalesi olan Amerika Birleşik Devletlerinde bile çalışma sahasında, diğer sahalarda da olduğu gibi hürriyetten evvel «içtimaî emniyet» kendisini büyük bir ihtiyaç olarak hissettirmektedir. Çalışma serbestisinin en büyük ve zarurî bir yardımcısı olarak kabul edilen grev hakkının temel ve dayanak noktası, Devlet müdahalesi, sosyal siyaset ve iş emniyeti tedbirlerinin çalışan ve emekçi sınıf lehine akması suretile ehemmiyetini kaybetmiş

Ucretli pazar tatili

İki milletvekilinin B. M. Meclisine sundukları ücretli pazar tatili kanun tasarısının âkıbeti hakkında muhtelif söylentiler kulaklarımıza çalınmaktadır. Sıra ile yazalım:

1. Ücretli senelik izine gidilme ciheti,

2. Yarım yevmiye verilme şekli,

3. Tam yevmiye olarak tediye vaziyeti.

Şimdi sıra ile bu üç zihniyeti mütalâa edelim. Senelik tediyeli izin halen devlet müesseselerinde, iktisadî devlet teşekküllerindeki işçilere tanınmaktadır. Hususî sermayenin işyerlerindeki işçilere de tanınması lâzımdır. Zira yanılmıyorsam üyesi bulunduğumuz Beynelmilel Çalışma Teşkilâtına devletimizin taahhüdü vardır. Bu sebeple tediyeli senelik izin yoluna giderek ücretli pazar tatilinden sarfınazar etmek ne dereceye kadar doğru olur? İşçi arasında yapılacak bir anket bu suale herhalde müspet cevap alınamaz kanaatındayız.

Yarım yevmiye şekline gelince; 6 gün çalışan bir vücudun 24 saatlik bir istirahate ihtiyacı olup olmadığı da mevzuubahs olabilir. 939 dan beri geceli gündüzlü ve ağır şartlar altında çalışan Türk işçisine haftada 24 saatlik istirahat çok görülmemelidir. Yarın yevmiye vermekle işçi tatmin edilmiş olunmıyacaktır. İşçinin beklediği pazar günleri bir iş karşılığı olmaksızın tam yevmiye almasıdır.

de bazı sarpa yolların, milyon-

Bu keyfiyetin aynen kabulünlu hesapların mâni olduğu söyleniyor. Yine bize söylenenler, ücretli pazar tatili dünyanın iki memleketinden başka hiçbir memlekette tatbik edilmiyormuş gibi ücretli pazar tatilini kendisi istememiştir. Onun için istical göstermesinmiş. İyi ama, iktidar partisi programına koymuş, vadettik, vereceğiz dendi. Gelgelelim bu vaad iki senelik ömrünü tamamlamak üzeredir. Meşhur sözdür, uma uma, döndük muma! Gerçi muma dönmedik ama nisan 950 den 951 e kadar ihtiyarlığımız için vereceğimiz primin sancısı biz işçileri şimdiden tutmuş vaziyettedir.

Yine duyuyoruz. Bu kanun yalnız iş kanunu kapsamında olan işçiye değil, ayni zamanda İş Kanunu kapsamına girmeyen işçilere de şâmil olacakmış ta, bu işçilerin tasarıya göre dört senelik işçi oldukları nasıl tespit edilecekmiş. Hoppala, al bir daha. Bilmiyoruz yapılan milyonluk hesaplarda yalnız iş Kanunu kapsamına dahil olanlar için miydi?

Şayet İş Kanunu kapsamına dahil olan ve olmıyanlar yapılan hesaplarda nazarı itibara alınmışsa hesap cihetinden bir müşkülâta uğramıyacak yok. Yalnız bir taraf için hesaplar yapılmışsa, hesaplara bir kalem çekilecektir. Yeni hesaplar için de bir bekleme müddeti.

Önümüzdeki iki ay içinde salâhiyetli yerlerden duyuşumuza göre yeni seçimlere girilecek. Bu iki ayı seçim yer. Seçimden sonra hükümet teşkil edilecek, programını hazırlıyacak, güven oyu alacak falan filân derken bir iki ay da böyle geçer. Eh ondan sonra da Allahkerim.

Yazan: Seyfi DEMİRSOY

Biz işçiler, nankörlük edecek değiliz. Âtimiz ve hal'imiz için hayırlı kanunlar çıkarıldı. Çıkmasına âmil olanlara, çıkaranlara türlü vesilelerle kendilerine teşekkür ettik ve minnettar olduğumuzu her yerde söz açılışta bahsetmekten zevk duymaktayız.

Bu arada biz işçiler, ücretli pazar tatili için ümidimizi ne zamana kadar muhafaza edeceğimizi kestiremiyoruz.

Bununla beraber biz ücretli pazar tatili tasarısı içinde düşüncelerimizi belirtmek isteriz. Teklif edilen kanunda işçinin ücretli pazar tatilinden istifade etmesi için konan dört senelik kıdem hükmünün 5518 sayılı İş Kanunu tâdiline uyarak üç seneye indirilmesi ve işçinin en aşağı çalıştığı işyerinde bir sene hizmeti olduktan sonra ücretli pazar tatilinden istifadesi, yani üç veya daha yukarı sene Santral Mensucatta çalışan bir işçi, Karamürsel mensucata veya başka bir işyerine girdiğinde o işyerinde girdiğinden bir sene sonra tatbik edilsin.

İşçinin işçilik hayatını tespit etmek keyfiyeti de ihtiyarlık sigortasına dahil olan her işçinin kıdemi kolayca anlaşılabilir.

Netice olarak: iki senedir semeresini göremediğimiz ücretli pazar tatili kanununun 5-6 ay içinde meyvasını alırsak hem memnuniyetimiz artacak ve hem de 950 nisanından 956 yılı başına kadar çekeceğimiz yükün ağırlığı nispeten hafiflemiş olacaktır.

Seyfi Demirsoy

basınımızda falsolu bir ses

(Baş tarafı 1 inci sa: de)

siz, acınacak kadar basit isnatların sahibine her şeye rağmen bazı hususları bir kere daha tekrarlamak, anlatmak isteriz:

İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin kongresine delege sıfatıyla iştirak eden bütün vatandaşlar zaman zaman gazetemize mektuplar gönderen işçi geçinenlerden çok, işçi idiler. Onları biraz temiz giyinmiş görmek bizleri memnun ettiği kadar sizleri de müteessir elmişse, bu netce sizinle bizim düşünce farkımızdan ibarettir. Bu memleketin işçisinin bir elbise sahibi olmasını çok görmek hakkını nereden buluyorsunuz?

Bir yıla yakın bir zamanda işçiler için herbiri başlıbaşına mühim bir dâva olan sosyal kanunların seri halinde çıkmasında Çalışma Bakanı Reşat Şemsettin Sirer'in gayretini görmüş, takdir etmiş ve bundan dolayı teşekkür etmişsek suç mu işlemiş olduk?

Bizler için gecesini gündüzünü çalışmakla geçiren bir Bakanın peşinden küfretmemiz mi beklenirdi? Biz herşeyden önce — sizin sevmediğiniz bir ifade ile söyliyelim — damarlarındaki kanla Türk olan işçiler, nankör olmamayı Türklüğümüzün tabiî neticesi sayarız.

Sivastopol Fedaileri

Niyazi Ahmet BANOĞLU

Bir aralık bütün Rusların kuvveti tabanlarına verip kaleye kaçmakta oldukları görüldü.

Ne oluyordu?

Niçin kaçıyorlardı?

Bu, biraz sonra anlaşıldı. Köylülerden birkaçı kayıktan nehre atlayıp yüzerek karaya çıkmışlar ve arkadan ateş etmeğe başlamışlardı.

Bu, Rusları şaşırttı. Neye uğradıklarını anlayamadılar. Arkadan çevrildiklerini sanıyorlardı. Halbuki ateş eden iki köylüden ibaretti. Bozulan kuvvetler kalelerde de tutunamıyarak kaçtılar. Su ada muharebesinde Rusların yüzelli ölülerine mukabil Türkler dört zayiat vermişlerdi.

10 nisan günü..

Musa paşa, küçük müsademelerin bir netice vermiyeceğini düşünüyor, imdat gelmeden büyük bir kuvvetin hücumuna uğramaktan korkuyordu.

Rus kuvvetlerinin gittikçe toplandığı muhakkaktı. Elbette hücuma geçeceklerdi. Kumandan, bunun için kâfi miktarda zahire hazırlamış, camilere un doldurtmuştu.

Bir gün:

— Belki bunları yemek bile nasip olmıyacak.. dyie düşündü. Tam bu esnada bir nefer, koşarak kapısının önüne geldi ve bir kâğıt uzattı. Musa paşa yazılmış kâğıdı okur okumaz gözlerini açtı. Rengi sapsarı olmuştu. Gayri ihtiyari dudakları titredi. Sonra:

— Görüşürüz.. diye mırıldandı:

Kâğıt, Salihten geliyordu. Şunları yazmıştı:

«Düşman hazırlanıyor. Gorçakof otuz bin kişilik bir kuvvetle bsakın verecek.»

Günler geçti. Ne Salihten bir mektup alındı, ne de Rus kuvvetleri hakkında bi rmalûmat.. İleri karakollarda yapılan müsademeler, her gün birkaç şehit veriyordu. O kadar.

1854 yılı 18 mayıs günü, Silistre heyecan ve korku içinde idi. Düşman topu mermilerini şehre düşürüyordu.

İlk ateşte şehirliden ve askerden birkaç kişi öldü. Rusların Tuna sahilindeki Söğütlü ve Ada bataryalarının adamakıllı tahkim edildiği anlaşılıyordu.

Şehirde telâşa düşenler bir türlü teskin edilemiyorlardı. Musa Paşa:

— Kimse dışarı çıkmıyacak.. Herkes yeraltı mahzenlerine

Emrini verdi..

O gün, her harpte cesareti ile tanınmış olan Hüseyin Paşa, Musa Paşayı ziyaret etti:

— Huruç hareketi lâzım.. Dedi.

— Düşmanı bilmiyoruz. Nasıl huruç hareketi yapalım. Askeri mahvetmek demektir.

— Yapmazsak düşman top ateşi ile bizi mahvedecek.

— O halde başla..

Yapılacak hareket şu idi:

Bir Mısır taburu ile bir Edirne taburu düşman kuvvetleri üzerine ayrı ayrı kollardan ilerliyeceklerdi.

O zamana kadar her çarpışmada muhakkak üstün çıkan cesur Türk askerlerinin ilerleyişi Arap ve Yılanlı tabiyeleri arasındaki gönüllüleri de heyecana getirmişti. Onlar da bu hücuma iştirak ederek ilerlemeğe başladılar. Büyük kütükleri siper alarak yürüyorlardı.

Tam menzile gelmişlerdi, ki Rus bataryaları cehennemî bir top ateşi açtılar. İleri yürüyüşe devam etmek muhakkak surette mahvolmak demekti. Cesaret, öldürmekle değil, ölmek-

yaralanması ile tehlike atlatıldı ve huruç hareketinin hiçbir faydası olmadı.

Ruslar, huruç hareketini, Türk kuvvetlerinin hayli endişede olduğu surette tefsir ederek ağır top ateşlerinin arasını kesmediler. Gülleler, şehrin her tarafına düşüyor, evler yıkılıyor, hergün zayiat veriliyordu.

Ayrıca Arap tabiyesi de devamlı top ateşlerinden hayli zarar görüyor, fakat derhal tamir edilerek mukabil ateşle cevap veriliyordu.

Musa Paşa, Şumnu'da bulunan Ömer Paşadan mümkün olduğu kadar süratle imdad göndermesini istedi.. Eğer imdad gelmezse Rus kuvvetleri yakında hücuma geçecekler, bel ki Silistreyi zaptedeceklerdi.

Şehrin muhasara edildiği üç gün olmuştu.

O gün de birçok gülle savrulmuştu. Hava kararmak üzere iken Yılanlı tabiyesi kuvvetli bir hücuma uğradı.

Şiddetli bir piyade ve topçu ateşi bu hücumun önünü almağa muvaffak oldu. Fakat bu, kumandanları teselli etmiyor-

hücumlara geçebilirdi..

Ruslar, birinci hücumda muvaffak olamayınca tabiyeyi değiştirdiler. Gece faaliyete başladılar. Siperler yaparak ilerliyorlar, gündüz hareketsiz kalıyorlardı.

Muhasaranın dokuzuncu günü bu siperler, Arap tâbiyesinin yirmi beş adım mesafesine kadar ilerlemişti.. Toprak altından ilerliyen yollar, bu harbin en tehlikeli âkıbetlerini hazırlamak için yapılıyordu.

Muhasaranın onuncu günü idi.

27 Mayıs pazar günü.

Türk tabiyelerinde uykusuz geçen saatlerden sonra bir sıkıntı hâkim olmağa başlamıştı. Düşmanın uyumadığı muhakkaktı, fakat ne yapıyordu? Bu, o gün meydana çıktı. Şafak ile başlıyan bombardıman durmadan devam ediyordu. Tabiyenin üstünde toprak ve taş yığınları korkunç bir duman bırakarak yükseliyordu.

On iki saat devam eden bombardımandan sonra gürültü dindi. Zifiri perde ile beraber ortalığa derin bir sükût çöktü. Şimdi her tarafta yaralılar toplanıyor, parçalanan enkaz bir tarafa yıkılarak tamirat yapılıyordu.

Birden Arap tabiyesi karıştı. Bir ses, inanılmayan fakat beklenebilir bir ses duyuldu:

— Basıldık...

Divriği Türkiye Demir işçileri Sendikası Ana Tüzüğü

(Geçen sayıdan devam)

SENDİKANIN YAPACAĞI VE YAPAMIYACAĞI İŞLER

Madde 10 — Türkiye Demirişçileri sendikası, Tüzel kişi olarak Genel Hükümlere göre haiz olduğu yetkilerden başka aşağıda yazılı teşebbüs ve faaliyetlerde dahi bulunabilir.

a) Üyeleri adına genel sözleşmeler akdetmek,

b) Sendikaya bağlı işçilerle iş verenler arasındaki iş itilaflarında yetkili hakem kurullarına ve sair mercilere itilâfın konusu hakkında mütelâa bildirmek ve hal şekli hakkında istekte bulunmak,

c) İş verenler, sendikaya bağlı işçilerin ücretlerini rayiçten aşağı düşürmek teşebbüsünde bulundukları takdirde toplulukla iş itilafını tedkike yetkili merci ve hakem kurullarına baş vurmak,

d) Hastalık, işsizlik, sakatlık, ihtiyarlık, ve ölüm halleri için üyelerine kanunlara ve bazı iş yerlerinin hususi hizmetlerile temin edilmekte olan yardımlar dışında yardımlaşma sandıkları kurmak ve üyeleri ve aileleri namına sigorta sözleşmeleri akdetmek;

e) Hizmet aktini ilgilendiren hususlarla genel sözleşmelerden ve meslekin müşterek menfaatlerinden doğan hususlarla ve sigorta haklarının aranmasında hakkını isteyen üyelerine ve mirasçılarına hukuki yardımlarda bulunmak ve bunları temsilen dâva açmak ve husumet etmek,

f) İşçi sigortaları kanunu ile iş ve işçi bulma kurumu kanunu ve Çalışma Bakanlığının kuruluşu hakkındaki kanunun hükümlerine göre teşkilâtlanan kurullara gönderilecek temsilcilerin seçimine iştirak etmek,

g) Sendikanın fikir yayımını yapacak gazete veya dergi çıkarmak veya diğer sendikalar veya benzeri meslek teşekküllerile bu amaca yarayan bir gazete veya derginin çıkması için iş birliği yapmak,

h) Üyelerinin ve ailelerinin mesleki ve umumi bilgilerini arttıracak ve kültürlerini genişletecek kurslar ve konferanslar tertip etmek ve boş zamanlarını iyi geçirmek için imkânlar sağlamak,

i) Çalıştıkları iş yerlerinde mevcut tesislerden ve makinelerden daha iyi faydalanılması ve işçilerin ferdi randımanlarını arttırılması için iş verenlerle müzakere yapmak ve bunlara faydalı tekliflerde bulunmak,

k) Üyeleri ve aileleri yararına istihsal, istihlak, kredi ve yapı kooperatifleri kurmak,

l) Ticari gayelerle olmamak şartile sağlık ve spor tesisleri kurmak ve işletmek,

Madde 11 — Türkiye Demir İşçileri Sendikası Siyasi propaganda ve yayın faaliyetlerile iştigal edemez ve her hangi bir siyasi teşekkülün faaliyetine vasıta olamaz. Bu sendika mesleki ve milli bir teşekküldür ve millî menfaatlara aykırı hareket edemez.

Madde 12 — Sendika, gelirini bu tüzükte ve buna bağlı talimatnamede yazılı yerler dışında başka bir yere sarf edemez.

SENDİKANIN TEŞKİIATI

a) Genel Kurul,

b) Yönetim Kurulu,

c) Denetim Kurulu,

d) Haysiyet divanı,

e) Temsilciler,

f) Sendika memur ve müstahdemleri,

GENEL KURUL

Madde 14 — Genel kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Yönetim kurulunun çalışma ve hesap raporlarile denetcilerin mürakabe raporlarını dinlemek, bunlar üzerinde görüşmek ve karara bağlamak.

b) Yönetim ve denetim kurulunun bir senelik çalışmalarından ibra etmek,

c) Sendika bütçesini müzakere ve kabul etmek,

d) Yönetim kurulu tarafından tasdikine sunulan karar ve teklifleri görüşüp kesin karara dan Genel kurulun tasvip ve bağlamak,

e) Üyeler tarafından 9. uncu madde gereğince müzakeresi istenilen konuları görüşüp karara bağlamak,

f) Yönetim ve Denetim kurulunu ve haysiyet divanını ve yedeklerini seçmek

g) Gelecek yıl çalışma programında gözetilmesi istenilen hususlara dair ana hatlar üzerinde yeni yönetim kuruluna telkinde bulunmak,

h) İş bu tüzüğün 23. cü maddesine uyularak yapılan teklifler üzerine tüzükte değişiklik-
Madde 13 — Sendika teşki-
ler yapmak.

ı) Başka sendikalar ile birlik kurmağa veya sendikanın menfaat ve gayesine uygun amaçlar güden diğer dernekler ile iş birliği yapmaya veya bunlar ile federatif teşekküller vücuda getirmeğe karar vermek,

k) Lüzumu halinde sendikaya cemiyetler kanunu ve Medeni kanun hükümleri dairesinde fesh etmek,

HÜRBİLEK
HAFTALIK GAZETE

Sahibi: İstanbul İşçi Sendikaları Birliği

Yazı işlerini fiilen idare eden
Seyfettin Demirsoy

—o:o—

Basıldığı yer

ALİŞAN DOBRA MATBAASI

Telefon : 25489

GENEL KURULUN TOPLANTISI

Madde 15 — Genel Kurul, sendikaya katılı üyelerden teşekkül eder. ve her yıl Haziran içesisinde âdi toplantıya çağrılır. Toplantının yeri günü ve saatı gündemle beraber toplantıdan en az üç gün evvel valiliğe ve Çalışma Müdürlüğüne haber verilir ve en az iki gazete ile bir hafta önceden ilân olunur. Toplantıya gelecek üyeler sendika tarafından her üyeye verilmiş sendika hüviyet cüzdanını yetkili memura göstermek mecburiyetindedir.

Madde 16 — Genel Kurul toplntısı, ilân olunan ve valiliğe ve çalışma müdürlüğüne bildirilen gün ve saatte ve muayyen yerde yapılır. Müzakereye başlanabilmesi için sendikaya kayıtlı üye mevdunun onda birinin hazır bulunması şarttır. Oturum, evvelâ Yönetim Kurulu Başkanı veya Başkan vekili tarafından açılarak içtima nisabı anlaşılmak üzere yoklama yapıldıktan snora mevcut üyeler arasından bir başkan bir başkan vekili ve ikiden az olmamak üzere lüzumu kadar katip seçilir. Müza- Başkan veya Başkan vekili tarafından İdare olunur. Tutanak ve yazı işlerini de iki kâtipler görürler.

Madde 17 — Nisap mevcut olmamasından veya her hangi bir sebepden dolayı toplantı geri bırakıldığı takdirde keyfiyet mucip sebeblerle ve gelecek içtimaın günü ve saatı yeri zikredilmek şartiyle gündemle beraber en az iki gazete ile bir hafta önceden ilân olunur ve Valiliğe Çalışma Müdürlüğüne bildirilir. Genel Kurul toplantısı 20 günden fazla geri bırakılmaz ve ikinci toplantıda nisap mevcut olsun olmasın oturum 16. cı madde gereğince açılarak görüşmelere başlanır.

Madde 18 — Genel Kurul toplantısında okunacak olan çalışma ve hesap raporlarile Denetim kurulu raporu ve teklif olunacak bütçe, toplantıdan en az bir hafta önce sendika mümessillerine iş yerlerindeki sendika tahtasına asılmak üzere gönderilir ve sendika merkezinde üyelerin mütelâa ve tedkiklerine hazır bulundurulur.

Madde 19 — Genel kurulun müzakere gündemi 14. cü maddenin fıkraları sırasına göre tertip olunur. Gündemde yazılı olmıyan konular müzakere edilemez ve gündemin sıra tertibinde reğişiklik yapılamaz. Mevcut üyelerin en az 20 de birinin talebi üzerine gündeme istenilen konular ilâve edilir.

Madde 20 — Kararlar, Genel kurul toplantısında hazır bulunan üyelerin oy çokluğu ile verilir. Her üye oy sahibidır. Oy verecek üyenin oturumda şahsan hazır bulunması şarttır. Hazır bulunmıyan üyenin yazı ile veya vekâleten vereceği oy muteber değildir.

OLAGAN ÜSTÜ TOPLANTI

Madde 21 — Aşağıda yazılı hallerde genel kurul olaganüstü toplantıya çağrılabilir:

a) Sendika üyelerinin en az beşte birinin yönetim kuruluna sunulacak yazılı teklifi ile,

b) Denetçiler, muamelatta gördükleri yolsuzlukları Genel Kurula acele bildirmek mecburiyetini hissettikleri takdirde bunların talebi ile,

c) İdare cihazının toptan istifası halinde 26 ıncı madde gereğince Genel Kurul 15. inci maddede yazılı şartlara riayet olunarak ve mucip sebepler zikredilerek olağanüstü toplantıya çağrılır.

TUTANAKLAR VE KARARLAR

Madde 22 — Genel Kurulun müzakere tutanakları Başkan, Başkan Vekili ve kâtipler tarafından imzalanarak saklanır. Kararlar da ayrıca yazılarak aynı kimseler tarafından imza olunur saklanır. Sendika üyeleri her zaman sendika merkezinde bu bazıtları tedkik ve mütelâa etmek hakkını haizdirler.

ANA TÜZÜKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI

Madde 25 — Genel Kurul toplantısında hazır bulunan üyelerden en az onda birinin yazılı önergesi olmadan ana tüzükte değişiklik yapılması üzerine müzakereye girişilemez. Tüzükte değişiklik yapılabilmesi için toplntıda hazır bulunanların en az dörtte üçü nisbetinde oy çokluğu lâzımdır. Yapılan değişiklikler mucip sebeblerile en geç hafta içinde Valiliğe ve Çalışma Müdürlüğüne bildirilir.